

[Carl Martin Christensen]

positiv effekt, og den gode mediedækning af kampagnens motto: »Rygning er en privat sag – vis hensyn«, har vist, at oplysning af denne karakter er nyttig og gavnlig.

Forebyggelsesrådet har fået Observa til at lave en undersøgelse af kampagnens foreløbige resultat, og den viser, at der har været en stor og positiv interesse herfor. Undersøgelsen viser også, at der er sket en markant stigning i antallet af kontorer og venteværelser med rygereguleringer og henstillinger, fra ca. en tredjedel ved kampagnens start til ca. halvdelen omkring den 1. januar i år.

Som vi alle ved, indgik indenrigsministeriet først i 1986 en aftale med tobaksindustrien om bl.a. lavere indhold af tjære i cigaretterne, hvorefter alle cigaretpakker og reklamer for fremtiden skal forsynes med en advarsel, der siger, at sundhedsstyrelsen påpeger, at tobaksrygning er sundhedsfarlig. Kampagnen »Rygning er en privat sag – vis hensyn« og den frivillige aftale med tobaksindustrien kan ikke stå alene. Indenrigsministeriet har en lang række initiativer klar for en effektiv indsats imod tobaksrygning, både ens egen og andres.

Det konservative folkeparti har en klar opfattelse af, at vi når længst ad oplysningens og frivillighedens vej, hvilket kampagnen også klart har vist. Vi føler os overbevist om, at »Vis hensyn«-kampagnen giver langt bedre resultater end et forbud; vi ønsker ikke at indføre en forbudsstat.

Vi kan altså ikke støtte beslutningsforslaget, men går ind for en intensivering af oplysningen og dermed af frivilligheden.

Bente Nielsen (V):

Jeg kan i høj grad tilslutte mig formålet i dette beslutningsforslag fra det radikale venstre, nemlig at man skal kunne undgå passiv rygning, hvis man ønsker det. Jeg har da også noteret mig, at det, forslagsstillerne ønsker, er, at der skal være lige ret for rygere og ikke-rygere til selv at bestemme, om de vil ryge eller ej. Dette udgangspunkt er jeg helt enig i; da jeg ikke mener, at vi kommer nogen vegne med forbud eller med forsøg på at begrænse folks ret til at ryge.

Vi kan være uenige om, hvorvidt indenrigsministerens kampagne om passiv rygning har været effektiv nok eller ej, om resultaterne har været gode nok, og om de er kommet

så hurtigt, som vi måske kunne ønske det. Det er dog i den forbindelse værd at bemærke, at der er opnået en del resultater. F.eks. er der sket en stor stigning i antallet af offentlige kontorer og venteværelser med rygeregulering.

Jeg synes også, det er et markant resultat, at det er lykkedes indenrigsministeren at indgå en aftale med tobaksindustrien om at nedsætte tjæreindholdet i cigaretter, og samtidig er der jo også opnået enighed om, at der skal være advarselsdeklarationer både på cigaretpakker og i tobaksreklamer.

Med disse foranstaltninger er det radikale beslutningsforslag jo faktisk blevet overflødig, og jeg må derfor på venstres vegne afvise det. Det skal dog ikke forstås sådan, at vi ikke synes, man skal gå videre på dette område, for det skal man. Derfor må jeg også opfordre indenrigsministeren til sammen med forebyggelsesrådet at følge disse fremskridt og aftaler op. Det kunne måske i første omgang være i form af en opfordring til kommuner, offentlige institutioner og f.eks. vore regionale trafikskaber om, at også de går aktivt ind i kampagnen. En henvendelse til arbejdsmarkedets parter synes jeg også indenrigsministeren burde overveje.

Vi er kommet et stykke vej, og vi skal arbejde videre med sagen, men jeg mener, at de midler, vi først og fremmest skal tage i anvendelse, er oplysning og frivillige aftaler.

Birthe Hansen (SF):

De radikales forslag kan nok sætte debatten i gang og kan vel også vække modstand hos rygere, men lad det nu være i dag.

Afsnit 3 indeholder efter vor mening helt klare forbedringer i forhold til det eksisterende. Information og oplysning om indhold og virkning er et rimeligt forbrugerkrav, ikke mindst her, hvor det tilsyneladende er skadevirkninger, der kan påvirke sundhedstilstanden hos den enkelte og som følge heraf det samlede sundhedsvæsen.

Den enkelte paknings deklARATION og kravet om oplysning i tobaksreklamer om skadevirkninger er vi positive over for.

Etablering af et tobaksskaderåd er vi nok lidt mere forbeholdne over for. Burde sundhedsstyrelsens oplysende arbejde ikke være tilstrækkeligt i den forbindelse?